

عنوان مقاله:

تحلیل جایگاه روایی اسب در تمدن های چین، ژاپن و ایران از دیدگاه نشانه معناشناسی گفتمانی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 8، شماره 6 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

علی کریمی فیروزجایی - عضو هیئت علمی و رییس بخش ادبیات فارسی و زبانهای خارجی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اسب به دلیل خصوصیات و ویژگی های منحصر به فرد خود از جمله فراست و هوشمندی، تند و تیزی و نجابت و وفاداری در بین حیوانات موضوع روایت های اسطوره ای ملت های مختلف بوده است. پژوهش حاضر با استفاده از دیدگاه نشانه معناشناسی گفتمانی به بررسی و تحلیل جایگاه و نقش اسب در روایات تمدنهای چین، ژاپن و ایران پرداخته است تا نشان دهد چه ساختارها و یا فرایندهای مبتنی بر کارکرد روایی اسب در این تمدنها صورت گرفته و اسب چگونه در شکل گیری و تحول این روایت ها، ایفای نقش کرده است. تحلیل روایی متون داستانی مربوط به اسب از نظر سطوح عینی و انتزاعی، حاکی از وجود نوعی نوسان معنایی است که آن را در نظام های روایی، از یک موجود حیوانی و زمینی به موجودی استعلایافته ارتقا داده است و نشان می دهد که چگونه روایت پردازی با تکیه بر اسب به - عنوان موجود اسطوره ای و ایفای نقش گفته پردازی تحت تاثیر این نوسان معنایی قرار دارد. هدف اصلی این پژوهش بررسی و تحلیل نظام گفته پردازی مبتنی بر کارکرد روایی اسب در تمدنهای چین، ژاپن و ایران جهت پاسخ به این پرسش است که جایگاه اسب در ارتقای توانش های مادی و معنوی، چگونه و بر اساس چه معیارهایی قابل تبیین است. یافته های متنی این پژوهش حکایت از وجود دو دیدگاه اقتصادی و اخلاقی در متون روایی مورد تحلیل دارد.

کلمات کلیدی:

نشانه معناشناسی گفتمانی، کنش و شوش، اسطوره، اسب، تمدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803440>

